

FLEURS DEPOT

Heerlijke wijnen,
handgeweven linnen,
landelijke woonacces-
soires, authentieke en
geleefde meubels en
Italiaanse koffie!

De Italiaanse wijnen worden
opgehaald bij de wijnboer
waardoor we een goede
prijs-kwaliteit verhouding
kunnen leveren.

Jarenlang hebben twee grote
fabriekshallen leeggestaan,
verstopt binnen een besloten
huizenblok in Rotterdam-Kralingen.
De fraaie houten voordeur is te vin-
den op nr. 13 in de IJscubstraat.
Slechts op twee dagen in de week,
staat deze voordeur open. Toevallige
‘langslopers’ gluren weleens naar
binnen. De enkele dappere gluur-
der, die de ingebouwde alarmbellen
negeert, valt van de ene verbazing
in de andere. Geïnspireerd door
typisch Toscaanse winkeltjes uit
Bolgheri en Montalcino zijn de leeg-
staande fabriekshallen veranderd
in een oase van het goede leven:
Heerlijke wijnen, handgeweven
linnen, landelijke woonaccessoires,
authentieke en geleefde meubels en
Italiaanse koffie!

Fleurs Depot is de winkelnaam voor
Fleurs Linnen, Fleurs Wonen en
Wijnen. Het is een winkel waar
authentieke en eerlijke producten
verkocht worden. Achter ieder
product, of het nu een kast, brood-
plank, tafelkleed of fles wijn is,
schuilt een verhaal. Naast de mooie
oude landelijke woonaccessoires,
worden ook ambachtelijke produc-
ten verkocht, zoals gevilde vachten
en gevlochten manden. De pure en
eerlijke materialen en authentieke
spullen zorgen ervoor dat ieder huis
een warme en sfeervolle leefomge-
ving wordt met veel karakter.

De stoere en heerlijke wijnen zijn
een smaakvolle aanvulling op de
collectie. Fleurs Depot biedt ex-
clusieve wijnen uit Italië aan van
kleine wijnboeren die met passie
voor hun vak mooie wijnen maken.
De wijnen worden opgehaald bij de
wijnboer zelf, dus geen tussenhan-
del en daardoor een goede prijs-
kwaliteit verhouding.

De Italiaanse invloed op deze bijzon-
dere Rotterdamse plek zorgt voor
een beleving die de moeite waard is
voor iedere Italiëliefhedder met
passie voor smaak en interieur!

OPENINGSTIJDEN:

Vrijdag en zaterdag van 10.00 -18.00 uur
Eerste zondag van de maand van 12.00 -
17.00 uur | Of op afspraak

www.fleursdepot.nl | info@fleursdepot.nl

NATUURPARADIJS POLLINO

*Ruige bergen en schilderachtige
stadjes met Albanese roots*

In het zuiden van Italië, ingeklemd tussen de regio's Basilicata en Calabrië, vind je het grootste natuurpark van het land. Het Parco Nazionale del Pollino is met haar ruige vegetatie en besneeuwde bergtoppen een ongerept, aards paradijs. Redacteur Inger bezocht authentieke dorpjes, genoot van een bijzondere keuken en maakte zelfs een uitstapje naar de kust.

Tekst Inger van der Ree Fotografie Stefania Emmanuele, André van der Ree, Inger van der Ree

De verkoper snelt achter zijn toonbank vandaan en gaat ons voor naar buiten. 'Tweede straatje links en dan afdalen,' zegt hij. Met zijn arm wijst hij schuin naar beneden; 'mólto ripido ma troppo bello' – érg steil maar érg mooi. Hij glimlacht breed, terwijl hij bemoedigend op de fles water klopt die we net bij hem hebben gekocht.

We zoeken Il ponte del Diavolo, een 'duivels' bruggetje, hier in Cività – een schilderachtig dorpje gebouwd op een rots in het Parco Nazionale del Pollino. Pollino is het grootste nationale park van Italië en bevindt zich op de grens van twee zuidelijke provincies in de Laars: Basilicata en Calabrië. Met zijn eideloze vlaktes en besneeuwde bergen is het een paradijs voor de rustzoeker. Eenmaal in het straatje gearriveerd, zien we meteen dat de verkoper niet overdreef. Ver beneden ons kunnen we een stenen bruggetje onderscheiden boven een van de diepste kloven van het land.

Pact met de duivel

We beginnen langzaam aan de afdaling, in de verte schittert een kronkelende rivier. Onderweg pauzeren we even op het terras van restaurant l'Oasi del Raganello. Vanaf het terras hebben we een prachtig uitzicht over het ruige landschap. Waarom het bruggetje waar we naar

toe op weg zijn ooit gebouwd is, blijft nog altijd een mysterie. Ook de opdrachtgever is onbekend. Volgens een Italiaanse legende dankt het bruggetje zijn naam aan een dubieuze deal: de duivel zou het gebouwd hebben in ruil voor de ziel van de eerste die het over durfde te steken. Wij wandelen even later het bruggetje over en genieten van het spectaculaire uitzicht. We dalen af naar de rivier en waden voorzichtig door het kraakheldere water naar de overkant voor we beginnen aan de terugweg.

Albanese pasta

Die avond eten we bij het Ristorante Kamastra, midden in Cività. We hebben gekozen voor deze plek omdat hier twee verschillende keukens samenkomen: de Calabrese en de Albanese keuken. In dit deel van Italië vestigden zich eind vijftiende eeuw veel Albanese, die op de vlucht sloegen voor Ottomaanse invallers in hun land. In veel dorpjes in het Pollino-gebergte vind je nog Albanese sporen. Zo gaan de Albanese bewoners van Cività – Arbëresh genaamd – de dinsdag na Pasen in kleurige kostuums de straat op. De bewoners eren dan de Albanese vrijheidsstrijder Skanderbeg die Albanië in 1450, op de dinsdag na Pasen, bevrijdde van de Ottomanen. Bij Ristorante Kamastra vind je geen menu. De gastvrouw voorziet ons graag van uitgebreid advies. In tegenstelling tot

Il ponte del Diavolo (Duivels bruggetje)

Een van de huisjes die Kodra inspireerde, waar je een gezicht in ziet

Uitzicht op de rivier vanuit Cività

Ver beneden ons kunnen we een stenen bruggetje onderscheiden boven een van de diepste kloven van het land

Zuid-Calabrië (waar veel vis wordt gegeten) ligt hier in het noorden in de bergen een sterke focus op vlees. Naast zwijn wordt er in Pollino ook veel geit gegeten. De gerechten worden vaak onder andere op smaak gemaakt met knalrode pepers, zoals dat in heel Calabrië het geval is. Wij proeven uiteindelijk de *shtridhla cinghiale* (wild zwijn) en de *shtridhla* met tomaten en ricotta. *Shtridhla* is een pasta die in Cività terecht kwam nadat gevluchte Albanen haar meenamen uit hun thuisland. Wat de pasta bijzonder maakt is de lengte: één pastasliert kan wel drie meter lang zijn. Beide *shtridhla*'s smaken erg goed. De ingrediënten zijn verser dan vers en worden opgediend op mooi, traditioneel servies. We eindigen met een huisgemaakte Piretto: een likeur gemaakt van de pirettovrucht, die hier in regio groeit. De piretto heeft veel weg van een citroen maar heeft een dikkere schil en een zoetere smaak.

een wirwar van smalle straatjes terecht. De huizen hebben piepkleine deurtjes. Sommige zijn vervallen en dichtgetimmerd, andere strak in de verf en tiptop onderhouden. De ochtendzon valt voorzichtig de smalle steegjes binnen en geeft het dorpje een sprookjesachtige gloed. Sommige straatjes lijken al jaren verlaten, de raampjes zitten potdicht. En net als wij denken dat dit deel van Cività volledig uitgestorven is, stapte er een oud mannetje op zijn slofjes uit een versleten Fiat. Hij wijst vriendelijk glimlachend naar links. En dan zien we inderdaad een gevel die verdacht veel op een abstract mensengezicht lijkt. De oude, vervallen houten deur lijkt ieder moment te kunnen gaan praten en de twee raampjes op de bovenverdieping kijken met priemende blik uit over de bergen. Zo zijn er, verspreid door het dorpje, nog zo'n vijf andere gevels die lijken op mensengezichten.

Kunstenaar Kodra

De volgende dag staan we vroeg op om de rest van Cività te bekijken. Veel bewoners raden ons aan op zoek te gaan naar de zogenaamde 'Kodra-huisjes'. De Albanese kunstenaar Ibrahim Kodra, die onder andere exposeerde met Pablo Picasso, kwam in 1990 naar Cività. Hij raakte geïnspireerd door de bijzondere gevels en schoorstenen van het dorpje en verwerkte ze in zijn schilderijen. 'Als je goed kijkt zul je in de huisjes gezichten ontdekken,' vertelt een inwoner die op een pleintje een sigaar zit te roken en ons ziet zoeken naar de bijzondere gevels. 'Loop die kant op,' zegt hij, terwijl hij de sigaar uit zijn mond neemt en ermee naar achteren wijst.

Schilderachtige deurtjes

We volgen zijn raad op en komen in

We willen meer van het Parco Nazionale del Pollino zien en bezoeken tijdens onze trip door het ongerepte zuiden ook Viggianello – een typisch Italiaans bergdorpje op een uur rijden van Cività. Ook het spectaculaire Morano Calabro, dat hoog tegen een berg gebouwd is, is een stop waard. De kunstenaar Escher maakte van dit dorpje een houtsnede nadat hij het in 1930 bezocht. Samen met twee vrienden trok hij per ezel door Calabrië en Campanië.

Besneeuwde bergtoppen

Vanuit het bergdorpje Viggianello rijden we door naar Colle d'Impiso, een startpunt voor wandelingen door het Pollino-gebergte. Op ruim 1.500 meter hoogte parkeren we de huurauto. Het landschap om ons heen is ruig, groen en totaal verlaten. De

Cività
De huizen in Cività hebben piepkleine deurtjes en geven het dorpje een schilderachtig sfeertje. Maak een wandeling door de wirwar van smalle straatjes en je kijkt je ogen uit.

bergtoppen van de hoogste bergen in dit gebied zijn zo'n 2.200 meter en bedekt met sneeuw. Het is doodstil. Een zwart, glimmend paard verschijnt op het weidse stuk grond waar we even zijn gaan zitten. Even later staat er een hele kudde wilde paarden om ons heen te grazen. Voorzichtig staan we op en lopen we verder langs een ijskoud beekje waar we onze flesjes met water vullen. Een paar uur later en veel prachtige landschappen verder, draaien we om en lopen via dezelfde weg terug. Omdat de bewegwijzering in dit gebied minimaal is, durven we geen andere route terug te nemen.

44 kerken

De volgende morgen is het Pollino-gebergte gehuld in dikke mist; we besluiten de bergen te verruilen voor een dagje aan zee. En dat kan makkelijk want Maratea, een charmant badplaatsje aan de Golf van Policastro, ligt op iets meer dan een uur rijden. Dit plaatsje is onder Italianen een

geliefde vakantiebestemming. Met haar gekleurde huisjes doet het een beetje denken aan de Amalfikust. Dat Maratea ook wel bekend staat als stadje van de 44 kerken, merken we bij aankomst direct. Overal zien we gekleurde kapelletjes en kerktorens boven de daken uit piepen. Om de zoveel tijd luidt een klok.

Na een verfrissende duik in de zee, besluiten we nog een kijkje te nemen bij een 22 meter hoog Christusbeeld dat uitkijkt over Maratea. Na het beroemde Christusbeeld in Rio de Janeiro is dit het grootste beeld dat ooit van *Cristo* is gemaakt. Je kunt er via de bergen naartoe hiken, maar wij hebben inmiddels al wat kilometers in de benen en rijden dus met de auto een zigzaggende weg omhoog. Bovenop de berg wacht ons een prachtig uitzicht over de Tyrreense Zee. Een spectaculaire afsluiter van onze reis door dit onbekende paradijs.

CALABRES-ALBANESE PASTA MAKEN

Mocht je meer willen weten over de Calabrees-Albanese keuken dan kun je bij Stefania Emmanuele, de eigenaar van B&B Il comignolo di Stefania, een workshop volgen waarin je een typische shtridhla-pasta bereidt. In de lente organiseert Stefania ook een wandeling door het Pollino-gebergte. In een paar uur tijd leer je welke kruiden en planten je kunt gebruiken in de lokale keuken. Meer informatie? Neem contact op met B&B Il Comignolo di Sofia.

Shtridhla

GIDS

REIZEN

Transavia vliegt vanaf Schiphol in 2,5 uur naar Bari. Vanaf Bari is het zo'n 2,5 uur rijden naar Cività. Tip: om deze rit te onderbreken zou je kunnen stoppen in het stadje Matera. Liever wat sneller op plaats van bestemming? Ryanair vliegt vanaf Dusseldorf Weeze in 2 uur en 40 minuten naar Lamezia Terme. Vanuit daar is het 1,5 uur rijden naar Cività. Reis je vanuit België? Allitalia vliegt vanuit Brussel op Lamezia Terme en Bari, maar niet in een directe verbinding. Hierdoor is de vluchttijd gemiddeld 4,5 uur.

ETEN

Ristorante Kamastra, Cività

Hier proef je de authentieke keuken van Cività en het Pollino-gebergte. Neem plaats aan een van de gezellige tafeltjes en laat je verrassen door het lokale en wisselende menu. *Via Palestro 6, Cività*

Ristorante – Pizzeria L'Antico Ulivo

Tussen de oude olijfbomen in de tuin van dit restaurant is het heerlijk toeven. En ook al lijkt Cività overdag vaak verlaten; dit restaurant zit 's avonds regelmatig stampvol. Schuif aan voor een lekkere, nononsensepizza. *Corso Umberto 54, Cività*

SLAPEN

B&B Il Comignolo di Sofia €

Dit artistieke en authentieke verblijf bevindt zich op de bovenste verdieping van een mooi woonhuis in Cività. Eigenaresse Stefania Emmanuele maakt een heerlijk ontbijt dat veel verder gaat dan de gebruikelijke Italiaanse cappuccino en brioche. Ze geeft graag tips, kent veel interessante plekken en staat altijd voor je klaar. *ilcomignolodisofia.it*

La Masseria Lolivia €€

Deze omgebouwde boerderij in het noorden van het Pollino-gebergte wordt omgeven door groene heuvels. Je kunt hier een appartement huren of een kamer. De gevel van het oude huis is begroeid met prachtige bloemen waardoor je bij aankomst meteen een vakantiegevoel hebt. *agriturismolamasseria.it*

Hotel Santavenere €€€

In dit luxe optrekje aan de kust van Maratea voel je je de koning te rijk. Hier kun je echt even helemaal tot rust komen en je in de watten laten leggen. Duik in het prachtige zwembad, zon op het privéstrand of kom volledig tot rust in de Santavenere Spa. *santavenere.it*